ASIANTUNTIJALAUSUNTO, TyV **22.11.2022**
Helsingin kaupunki
HE 207/2022 vp

Helsingin kaupunki kannattaa esityksen tavoitetta parantaa TE-palveluiden vaikuttavuutta tuomalla ne osaksi kuntien palveluekosysteemiä. On positiivista, että valtio pyrkii siirtämään valtaa ja vastuuta työllisyyden edistämisestä nykyistä enemmän kunnille. Kyseessä on mittakaavaltaan merkittävästä uudistuksesta, joka antaa kunnille lisää käytännön työkaluja niiden yleisen elinvoimatehtävän toteuttamiseen. Uudistuksesta on tärkeä tehdä päätös tällä hallituskaudella.

Tuleville kunnallisille työvoimaviranomaisille keskeistä on, että uudistuksen rahoitusmallin myötä kasvava kunnan taloudellinen vastuu työttömyydestä ja kyky vaikuttaa työllisyyden kehitykseen olisivat esitettyä paremmin tasapainossa. Esimerkiksi Pohjoismainen työvoimapalvelumalli (HE 167/2021 vp) rajaa tällä hetkellä palvelun järjestämisen tapaa aivan liikaa ja kaventaa siten kunnan vapautta löytää uusia tapoja järjestää nykyistä vaikuttavampaa työllisyyspalvelua. Erityistä huomiota tulee kiinnittää siihen, että lakisääteisten tehtävien siirto on kustannusneutraali kunnille myös käytännössä.

Helsingin kaupunki haluaa tuoda valiokunnan tietoon seuraavat keskeiset esitykseen liittyvät huomiot:

1) **Kompensaation jäädyttämisestä tulee luopua ja kuntien taloudellista riskiä pienentää.** Esitetty rahoitusmalli siirtää merkittävästi suhdanneriskiä valtiontaloudesta kuntatalouteen. Suhdannetilanteen heikentyessä kunnan maksamat työttömyysturvakustannukset ja kunnan mahdollisuus vaikuttaa työllisyystilanteeseen eivät ole tasapainossa. Muuttovoittoalueiden näkökulmasta erityisen epäoikeudenmukaisen mallista tekee siihen sisältyvän valtionosuuskompensaation jäädyttäminen vuoden 2023 tasoon.

2) **Asiakastiedon tulee näkyä laajasti alueiden välillä ja valtion tulee tarjota rajapinta TE-asiakastietovarantoon kuntien omia tietojärjestelmäratkaisuja varten.** Uudistuksen toteutumisen onnistuminen on kiinni tietojärjestelmien ja niiden teknisten rajapintojen tarkoituksenmukaisuudesta sekä asiakastiedon käyttömahdollisuuksista.

3) **Työllisyysalueiden yhteistyötä tulee selkeyttää sisällyttämällä työvoimaviranomaisen määritelmään myös järjestämisvastuullisten tahojen vapaaehtoinen yhteistoiminta**. Lainsäädännössä on syytä huomioida yleisemminkin se, että uudistuksen myötä perustettavat alueelliset työvoimaviranomaiset tulevat tekemään yhteistyötä keskenään.

4) **Keha-keskuksen rooli tulee määritellä lainsäädännössä selkeästi siten, että sillä on kuntiin kohdistuva palvelutehtävä.**

5) **Uudistuksen voimaanpanolain on tultava tarvittavilta osiltaan voimaan mahdollisimman pian ja valtion tulee tarjota riittävät resurssit siirtymän valmisteluun.**

Työttömyysturvan rahoitusmalliin sisältyvä kompensaatio on tällaisenaan kuntien näkökulmasta epäoikeudenmukainen

Esityksessä kuvatun kannustavan rahoitusmallin myötä kunnan vastuu työttömyyden sosiaaliturvakustannuksista kasvaa, mikä lisää kuntatalouden suhdanneriskiä. Helsingin kaupunki katsoo, että erityisesti kunnan työttömyysturvan maksuosuuden laajentaminen on toteutettu epäjohdonmukaisella ja kunnan asemaa kohtuuttomasti heikentävällä tavalla.

Räikein epäkohta rahoitusmallissa on uuteen rahoitusmalliin siirtymisen näennäinen kustannusneutraalius. **Kuntien valtionosuusjärjestelmään vietävän maksuvastuun kasvun kompensaation tasoa tulee tarkistaa säännöllisesti työvoiman määrän muuttuessa kunnissa.** Kompensaatio on esitetty jäädytettäväksi vuoden 2023 tasoon. Vuoden 2023 jälkeen työikäinen väestö kasvaa suurimmissa kaupungeissa, mutta pienenee suurimmassa osassa Suomea. Työikäisen väestön myötä kasvaa myös työttömien absoluuttinen määrä.

Jos kompensaation taso on staattinen, muuttovoittokuntien kasvava työvoima jää alikompensoiduksi ajan myötä. Mikäli työikäisen väestön määrän arvioidaan Tilastokeskuksen väestöennusteen perusteella kasvavan Helsingissä noin 31 000 hengellä vuoteen 2035 tultaessa, väestönmuutoksesta johtuva alikompensaatio tulee olemaan suuruudeltaan Helsingissä jo yli 6,1M€ vuonna 2035.Työttömyysturvan rahoitusvastuun laajentamisen kompensaatio tultaisiin sisällyttämään syksyllä 2024 annettavaan kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain (618/2021) muuttamista koskevaan hallituksen esitykseen, eikä se sisälly itse nyt esitettyihin lakeihin.

Helsingin kaupunki edellyttää, että kuntakompensaation tasoa ei jäädytetä.

Kuntien kantamaa suhdanneriskiä olisi mahdollista pienentää säilyttäen kannustimet

Jotta kuntien suhdanneriskiä voitaisiin pienentää, järjestämisvastuullisten alueiden työttömyysturvakustannusten kasvulle tulee asettaa matalasuhdanteen varalle katto, jonka ylittävistä kustannuksista valtio ottaa vastuun. Suhdannekatto voitaisiin määritellä kullekin järjestämisvastuualueelle erikseen siten, että määrätty suhteellinen työttömyysasteen nousu (esimerkiksi 40 %) järjestämisvastuualueella poikkileikkaushetkeen nähden laukaisee mekanismin. Tällaisessa tilanteessa työvoimaviranomainen ei suhdanteesta johtuen voi merkittävästi vaikuttaa omalla toiminnallaan työllisyyden paranemiseen alueellaan, eikä kannustava rahoitusmalli siten toimi. Kuntien ei tulisi joutua luottamaan valtion hyväntahtoisuuteen, mikäli työttömyysturvakustannukset kasvaisivat suhdannevaihtelusta johtuen äkillisesti.

Työttömyysturvan maksuvastuun portaittaiseen kasvuun liittyvässä etuuspäivien kertymisessä tulee voida tehdä poikkeuksia

Hallituksen esityksessä ei tunnusteta osa-aikatyön olevan normaali ilmiö työmarkkinoilla, vaan kunta on rahoitusvastuussa myös näissä tapauksissa. Lomautukset taas liittyvät tyypillisesti matalasuhdanteeseen, eikä kunnan työllisyyspalveluilla ole juurikaan mahdollista vaikuttaa niihin. **Helsingin kaupunki esittää, että työttömyysturvalain muuttamisesta annetussa laissa tulisi mainita, että lomautettuna oleminen ei kerryttäisi etuuspäiviä. Samassa lainkohdassa tulisi todeta, että osa-aikatyötä tekevien tapauksessa soviteltujen etuuspäivien ei tulisi kerryttää etuuspäivälaskurin päiviä, mikäli etuuden saajan työaika on vähintään 60 % kokoaikatyön ajasta (muutosehdotus 2).**

Työttömyysturvalain muuttamisesta annetussa laissa säädetään poikkeuksesta kunnan maksuosuuteen. Poikkeuksen mukaisesti kunnalla ei olisi rahoitusvastuuta maahanmuuttajien työmarkkinatuesta vuoden ajalta ensimmäisestä kotikuntamerkinnästä. Kansainvälistä suojelua saavien ja heihin rinnastettavien henkilöiden osalta poikkeus kestäisi kolme vuotta. **Koska maahan muuttaneiden työttömyysaste on tilastojen mukaan pidempiaikaisesti keskiarvoista heikompi, tulee poikkeus kansainvälistä suojelua saavien ja heihin rinnastettavien henkilöiden osalta ulottaa viiteen vuoteen ensimmäisestä kotikuntamerkinnästä. Muiden maahan muuttaneiden henkilöiden osalta poikkeuksen tulisi kestää kolme vuotta (muutosehdotus 2).**

Työvoimaviranomaisten välistä yhteistyötä ei ole huomioitu esityksessä

TE2024-uudistus siirtää järjestämisvastuun työvoimapalveluista nykyistä pienempiin yksiköihin. Tarpeettomien tehokkuustappioiden välttämiseksi on tarpeen, että tulevat työvoimaviranomaiset tekevät järjestämisvastuullisuudestaan huolimatta yhteistyötä tarpeellisilta osin.

On tärkeää, että työvoimaa etsivät ja rekrytointeja suunnittelevat työnantajat pääsevät vaivatta palveluiden piiriin ja tavoittavat mahdollisimman laajan työnhakijajoukon riippumatta siitä, millaisiksi työllisyysalueiden rajat muodostuvat. Yritysasiakkaiden kannalta uudistuksen myötä muodostettavien työllisyysalueiden rajoilla ei ole merkitystä, etenkin tilanteessa, jossa samalla työssäkäyntialueella on useita työllisyysalueita ja työvoimaviranomaisia. Yrityksillä voi myös olla monia toimipaikkoja, jotka tulevaisuudessa kuuluisivat eri työllisyysalueisiin.

Asiakkaalla on esityksen mukaan oikeus valita palveleva työvoimaviranomainen. Kuten henkilöasiakkaiden kohdalla, myös työnantajien kohdalla rahoituksen tulisi seurata asiakasta. Kunnilla tulee olla oikeus laskuttaa tarjotusta palvelusta sitä kuntaa, jossa työnantaja-asiakkaan toimipaikka sijaitsee.

Julkisten työvoima- ja yrityspalveluiden uudelleen järjestämistä koskevassa lainsäädännössä työnantajille tarjottavat palvelut määritellään yksittäisen työllisyysalueen näkökulmasta. Jotta laki tarjoaisi selkeät puitteet työvoimaviranomaisten yhteistyölle, tulee lain työvoimaviranomaisen määritelmää täydentää ottamaan huomioon myös työvoimaviranomaisten yhteistoiminta.

Huolimatta työ- ja elinkeinoministeriön suorasta kehotuksesta suunnitella ja valmistella myös työvoimaviranomaisten välistä yhteistyötä, ei tällaista yhteistyötä ole mainittu laissa tai sen perusteluissa lukuun ottamatta lain työvoimapalveluiden järjestämisestä 9 §:ssä mainittua epämääräistä yhteistyövelvoitetta.

On todennäköistä ja työvoimapalvelujärjestelmän kokonaisedun näkökulmasta toivottavaa, että uudet työvoimaviranomaiset tekevät yhteistyötä yrityspalveluiden järjestämisessä kuntalain vapaaehtoisten yhteistoimintamuotojen puitteissa (sopimukset ja yhteiset virat). Esitys jättää avoimeksi sen, mikä taho on vastuuviranomainen tilanteessa, jossa esimerkiksi yrityspalveluita järjestettäisiin useiden työvoimaviranomaisten yhteistyössä sopimusta tai yhteistä virkaa hyödyntäen.

Helsingin kaupunki esittää, että työvoimaviranomaisen määritelmässä tulisi ottaa huomioon myös kuntalain vapaaehtoisin yhteistoimintamuodoin muodostetut työvoimaviranomaisten yhteistyöelimet (muutosehdotus 3). Tämä selkeyttäisi lainsäädäntöä kauttaaltaan tapauksessa, jossa työvoimaviranomaiset tekevät yhteistyötä. Muussa tapauksessa lain perusteluihin tulee kirjata selkeämmin, millä työvoimaviranomaisella viranomaisvastuu on erilaisissa tilanteissa.

Asiakastietoja on voitava hyödyntää työnvälityksessä yli alueiden rajojen

Laissa tulisi täsmentää vielä nykyistäkin selkeämmin, että työvoimaviranomaisella tulee olemaan näkyvyys asiakastietoon myös muiden työvoimaviranomaisten alueilta. Tämä tarve korostuu erityisesti julkisessa työnvälityksessä.

Vastaavasti kuin nykyisin, toimeksiannon kohteena oleviin työpaikkoihin tulisi voida tarjota hakijoita riippumatta asuinpaikasta. Tilanne, jossa työvoimaviranomaisten välillä ei ole erikseen sovittu yhteistyöstä eli annettu/jaettu toimivaltaa, jää tarpeettoman epäselväksi.

Lain työvoimapalveluiden järjestämisestä 17 § perusteluissa todetaan:
Vaikka työvoimaviranomaisen velvollisuus tarjota palvelua rajautuisi säännöksillä henkilöasiakkaiden osalta 1 ja 2 momentissa mainitulla tavalla, ei säännöksillä ole tarkoitus estää palvelujen tarjoamista myös muille henkilöasiakkaille. Esimerkiksi työnvälitystä tulee tarvittaessa tehdä yli työvoimaviranomaisten toimialueiden.

Tämä työvoimaviranomaisten rajojen yli toteutettava palvelu ei ole toimivallan sekä julkisen vallan käytön selkeyden ja tarkkarajaisuuden osalta riittävän selkeää. Asiakkaalle sääntelemätön ristikkäinen palvelu aiheuttaa vaikeuden hahmottaa häneen kohdistuvan toimivallan ajallista ja paikallista perustetta.

Tietojärjestelmäkehityksessä tuleville työvoimaviranomaisille tulee turvata riittävä liikkumatila tukea työmarkkinoiden kohtaantoa ja kerätä palveluiden vaikuttavuustietoa omalla täydentävällä järjestelmäkehitystyöllä

Esitetyllä uudistuksella kasvatetaan kuntien vastuuta työttömyyden kustannuksista. Tämän vastapainoksi uusilla työvoimaviranomaisilla tulee olla riittävät onnistumisen välineet lisätä palveluiden asiakaslähtöisyyttä, tehokkuutta ja vaikuttavuutta hallitulla digitalisaatiolla sekä tarkoituksenmukaisilla tiedolla johtamisen välineillä. Lähtökohtana tulee olla se, että kunnilla on esteetön ja rajapintoihin tukeutuva pääsy omiin asiakastietoihinsa sekä vapaus rakentaa käyttövelvoitteen alaisiin tietojärjestelmiin niihin integroituja ja asiakkaille arvoa tuottavia lisätoiminnallisuuksia.

Työllisyyspalveluiden kansalliseen uuteen palvelualustaan Työmarkkinatoriin sekä siihen kytkeytyvään asiakastietovarantoon liittyvä järjestelmäkehitys on ollut hidasta ja läpinäkymätöntä eivätkä tulevat työvoimaviranomaiset voi tällä hetkellä luottaa, että esimerkiksi HE:n perusteluissa luvussa 2.8.1 kuvattu kohtaantotoiminnallisuus kyettäisiin rakentamaan uuteen palvelualustaan. Työ- ja elinkeinohallinnon asiakastietojen käsittelyä ja palvelualustaa koskevaa lainsäädäntöä on juuri uudistettu (HE 225/2021 vp).

Kunnat eivät voi nykyisten tietojen valossa myöskään luottaa saavansa pääsyä yksilötasoiseen asiakasdataan riittävän laajasti ja käytännöllisellä tavalla. Kunnille on välttämätöntä voida tarkastella palveluittensa vaikuttavuutta eri asiakassegmenteille, jotta kunta voi tarjota tehokkainta ja vaikuttavinta mahdollista palvelua ja vaikuttaa siten aidosti työttömyysturvakustannuksiinsa. Uudistuksen koko rahoitusmalli on rakennettu tälle oletukselle. Työvoimaviranomaisen toimenpiteiden toimivuutta ja niiden aikaansaamia muutoksia tulee voida arvioida mahdollisimman reaaliaikaisesti. Jos työvoimaviranomaisilla ei ole pääsyä tulorekisterin tietoihin, palkka- ja etuustietojen puuttuminen tulee vaikeuttamaan työvoimapalvelujen yleisen vaikuttavuuden ja hankittujen palveluiden tarkastelua.

Suurimmilla kaupungeilla on edellytykset hankkia ja kehittää tarvittaessa toimivampia tietojärjestelmäratkaisuja, mikäli valtio tarjoaa kunnille tarvittavat rajapinnat TE-hallinnon asiakastietovarantoon. Tämä vaatii työ- ja elinkeinoministeriöltä aktiivisempaa viraston ohjausta tietojärjestelmäkehityksen priorisoimisessa sekä selkeää kirjausta lakiin KEHA-keskuksen vastuusta tarjota tekniset rajapinnat valtion tietojärjestelmiin (muutosehdotus 5).

Lain tiedonsaantioikeuspykälässä kuvataan työvoimaviranomaisen tarvitsevan tietoja palvelun etenemisestä ja tuloksista asiakkaan palveluprosessin etenemisen suunnittelemiseksi ja varmistamiseksi. Palveluntuottajilla olisi oikeus antaa nämä tiedot suoraan työvoimaviranomaiselle ilman asiakkaalta erikseen nimenomaisesti pyydettävää suostumusta. Tietojen kirjaaminen tulee olla mahdollista kaikkien, myös työllistymistä tukevien palveluiden osalta ja palveluntuottajille tulee tarjota yhdenmukainen tapa raportoida osallistumistietoa. **Viitaten työelämä- ja tasa-arvovaliokunnan mietintöön TyVM 3/2022, tulisi esityksen 116 §:n 4 momenttiin tehdä ko. mietintöä vastaava muutos (muutosehdotus 4).**

Keha-keskuksen rooli

KEHA-keskuksen rooli muuttuu uudistuksen myötä merkittävästi. KEHA-keskuksella ei ole aiempaa kokemusta palvelun järjestämisestä henkilöasiakkaille (esim. HE:ssä esitetty tehtävä hoitaa nuorten hyvinvoinnin ja elämänhallinnan valmennuksen toteuttamista). Kuntien ja tulevien työvoimaviranomaisten asemaa viraston asiakkaina tulee selventää. Tämän vuoksi KEHA-keskuksen palveluiden toimivuutta sekä asiakas- ja käyttäjälähtöisyyttä tulee jatkossa tarkastella säännöllisesti ja arvioida kriittisesti.

Jotta KEHA-keskuksen asema työvoimaviranomaisten käyttäjälähtöisenä tukipalveluiden tuottajana vahvistuisi, Helsinki ehdottaa, että KEHA-keskukselle lisätään tehtävä tuottaa työvoimaviranomaisille työvoimapalveluiden tukipalveluja (muutosehdotus 5).

Uudistuksen valmistelua tulee resursoida riittävästi ja kuntien on saatava niiden tarvitsema tuki

TE2024-uudistus on kunnille suuri ponnistus, jonka onnistunut operatiivinen läpivienti vaatii perusteellista valmistelua. Valmistelu ja siihen liittyvät selvitykset tulevat vaatimaan paljon henkilöresursseja sekä merkittäviä tietojärjestelmiin liittyviä muutoskustannuksia, joten on huolehdittava, että kunnat saavat valmisteluun riittävän rahoituksen vuosille 2023-2025. Uudistuksessa siirretään kunnille lakisääteisiä tehtäviä, joten myös selvityksen perusteella arvioidut muutoskustannukset tulee korvata kunnille täysimääräisesti rahoitusperiaatteen mukaisesti.

Kuntien on saatava valtiolta ja erityisesti TE-toimistoilta, KEHA-keskukselta sekä ELY-keskuksilta kaikki mahdollinen tuki ja tietopohja mahdollisimman aikaisessa vaiheessa järjestämisvastuun siirron valmistelua. Esityksessä lykätään perusteetta perustettavien työvoimaviranomaisten tiedonsaantia niille siirtyvistä asiakkaista.

Jotta tulevat järjestämisvastuulliset tahot voivat alkaa valmistautua muutokseen mahdollisimman ajoissa, voimaanpanolain 14 § tiedonsaantioikeudesta toimeenpanon valmistelussa on syytä tulla kokonaisuudessaan voimaan jo heti 1.4.2023 (muutosehdotus 6).

Muutosehdotukset

1. Helsingin kaupunki esittää, että valiokunta ottaa mietinnössään kantaa rahoitusmallin työttömyysturvan maksuvastuuseen liittyviin ongelmiin, erityisesti kompensaatiomalliin

2. Helsingin kaupunki esittää seuraavaa muutosta työttömyysturvalain muuttamisesta annetun lain 14 luvun 3 a §:n 4 momenttiin:

3 a § Työmarkkinatuen rahoitus

Työmarkkinatukeen liittyvä lapsikorotus ja korotusosa rahoitetaan valtion varoista. Työmarkkinatuki, joka maksetaan kotoutumisen edistämisestä annetun lain 2 §:n 1 momentissa tarkoitetulle henkilölle, rahoitetaan valtion varoista eikä henkilölle maksettua työttömyysetuutta lasketa mukaan työttömyysetuuspäiviin:

*1) **~~kolmen~~ viiden** vuoden ajalta ensimmäisestä kotikuntamerkinnästä lukien, jos kyse on mainitun lain 2 §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitetusta henkilöstä;*
*2) **~~yhden~~ kolmen** vuoden ajalta ensimmäisestä kotikuntamerkinnästä lukien, jos kyse on muusta kuin 1 kohdassa tarkoitetusta henkilöstä.*
3) lomautuksen ajalta.
4) osa-aikatyön ajalta, mikäli etuuden saajan työaika on vähintään 60 % kokoaikatyön ajasta.

3. Helsingin kaupunki esittää seuraavaa muutosta työvoimapalveluiden järjestämisestä annettuun lakiin:

3 § Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:
*1) työvoimaviranomaisella sitä kunnan tai kuntayhtymän viranomaista, joka vastaa työvoimapalveluiden järjestämisestä tai kuntaa, jolle 13 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla on siirretty tämän lain mukaisia viranomaistehtäviä **sekä eri työllisyysalueisiin kuuluvien ja työvoimapalveluiden järjestämisestä vastaavien kuntien tai kuntayhtymien yhteistä viranomaista, jolle nämä ovat osoittaneet tämän lain mukaisia tehtäviään yhdessä hoidettaviksi kuntalain julkisoikeudellisen yhteistoiminnan keinoin.***

4. Helsingin kaupunki esittää seuraavaa muutosta työvoimapalveluiden järjestämisestä annettuun lakiin (sisältyy mietintöön TyVM 3/2022):

116 § Muiden viranomaisten ja palveluntuottajien tiedonsaantioikeus

…

*Työvoimapalvelujen tuottajalla ja työllistymissuunnitelmassa tai sitä korvaavassa suunnitelmassa sovitun **~~työvoimaviranomaisen järjestämän~~** työllistymistä tukevan palvelun tuottajalla on oikeus saada salassapitosäännösten estämättä maksutta työvoimaviranomaiselta ja kehittämis- ja hallintokeskukselta henkilöasiakasta koskevat tiedot, jotka ovat välttämättömiä palvelun tuottamiseksi ja toteuttamiseksi. Asiakkaan terveydentilaa koskevien tietojen luovuttaminen palveluntuottajalle on mahdollista vain, jos asiakas antaa tietojen luovuttamiseen yksilöidyn kirjallisen suostumuksen.*

5. Helsingin kaupunki esittää seuraavaa muutosta lakiin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annetun lain muuttamisesta:

3 a § Kehittämis- ja hallintokeskuksen tehtävät

…

Lisäksi kehittämis- ja hallintokeskuksen tehtävänä on:

…

7) tukea työvoimaviranomaisia työvoimapalvelujärjestelmän kehittämisessä, ***tuottaa työvoimaviranomaisille työvoimapalveluiden tukipalveluja, vastata teknisen rajapinnan avaamisesta työvoimaviranomaisille työvoimapalveluiden valtakunnallisiin tietojärjestelmäpalveluihin työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 120 §:n 3 momentissa mainittuja asiakastietojärjestelmäkokonaisuutta täydentäviä lisäosia varten*** *sekä antaa työvoimaviranomaisille oikeudellista neuvontaa työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain (/), työttömyysturvalain, vuorotteluvapaalain (1305/2002) ja kotoutumisen edistämisestä annetun lain (1386/2010) toimeenpanossa; sekä*

…

6. Helsingin kaupunki ehdottaa seuraavaa muutosta lakiin työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain ja eräiden siihen liittyvien lakien voimaanpanosta:

16 § Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .
~~***Tämän lain 14 §:n 1 momentin 1 kohtaa sovelletaan vasta 1 päivästä elokuuta 2024 ja 13 §:ää 1 päivästä tammikuuta 2025.***~~

Tämän lain 13 §:ää sovelletaan vasta 1 päivästä tammikuuta 2025.

Lisätiedot:

Ville Salo
johtava asiantuntija
Helsingin kaupunki
ville.j.salo@hel.fi
040 672 8229